

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-06-25259 רסקו חברה להתיישבות חקלאית ועירונית בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

לפני כב' השופט שאול שוחט, סגן נשיא

העותרת רסקו חברה להתיישבות חקלאית ועירונית בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אמיתי אביעד

נגד

המשיבים 1. עיריית תל אביב יפו
2. אדיר שטיינר
שניהם ע"י ב"כ עו"ד אורלי פינס-פז

פסק דין

- 1
2 1. לפניי בקשה למחיקת העתירה מהטעם שהתייתרה, תוך פסיקת הוצאות משפט ושכר טרחת
3 עו"ד לחובת המשיבים.
4
5 2. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והמסמכים שצורפו על ידם, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש
6 לחייב את המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") בהוצאות משפט ובשכר טרחת עו"ד בגין הפרת חובתה לטפל
7 בבקשה בהתאם לנוהל המפורט בסעיף 7 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק").
8
9 3. על פי סעיף 7 האמור, הרשות נדרשת להודיע למבקש המידע את החלטתה בבקשה ללא שיהוי
10 ובתוך 30 ימים ממועד קבלתה. ראש הרשות או מי שהוסמך לכך רשאי להאריך תקופה זו ב-30 ימים
11 נוספים בתנאי שהוא יודיע על כך למבקש המידע בכתב תוך מתן נימוקים להחלטתו. אם התקופה
12 האמורה לא הספיקה לרשות הציבורית למלא את חובתה, רשאי ראש הרשות להאריך תקופה זו
13 לתקופה נוספת תוך מתן החלטה מנומקת שתישלח למבקש המידע בתוך התקופה האמורה. הטעם
14 להארכה נוספת זו - היקף או מורכבות המידע המבוקש. ההארכה הנוספת לא תעלה מעל התקופה
15 המתחייבת נוכח הטעמים האמורים, ובכל מקרה לא תעלה מעל 60 ימים. מכאן, מקום שהרשות
16 תעשה שימוש בסמכותה להארכת מועדי החלטה בשאלת מסירת המידע, יכולה תקופה החלטה זו,
17 להבדיל מביצועה, להתמשך לכדי 120 ימים. אם הרשות החליטה לדחות את בקשת מבקש המידע,
18 כולה או חלקה, עליה לשלוח למבקש המידע הודעה בכתב שתפרט את נימוקי החלטתה ואת זכותו
19 לעתור כנגד החלטה זו לפני בית המשפט לעניינים מנהליים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-06-25259 רסקו חברה להתיישבות חקלאית ועירונית בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

- 1
- 2 4. במקרה שלפנינו - ביום 11.4.18, בתוך המועד של שלושים הימים הראשונים מקבלת הבקשה,
- 3 אישרה המשיבה בכתובים את קבלת הבקשה, כי זו הועברה לבדיקה, וכי נעשים מירב המאמצים לזרז
- 4 את הטיפול והמענה בעניין. ביום 30.4.18 פנתה נציגת המשיב 2 לעותרת באמצעות הדואר האלקטרוני
- 5 והתנצלה על העיכוב במתן מענה לבקשה תוך שהיא מצרפת מצגת שהתבקשה ואשר הוצגה בוועדה
- 6 המקומית בפברואר 2018. ביום 29.5.18 פנה המשיב 2 בעצמו לעותרת וציין, כי הבקשה הועברה
- 7 להתייחסות גורמי העירייה הרלבנטיים לעניין הסעיפים השונים בבקשה תוך שהוא ציין, כי קיבל את
- 8 התייחסות האגף לרישוי עסקים לסעיף מסוים בבקשתה.
- 9
- 10 עד כאן התנהלות המשיבים עד להגשת העתירה.
- 11
- 12 5. ביום 11.6.18 הוגשה העתירה. באותו היום הומצאה העתירה למשיבים (סעיף 2 לבקשה
- 13 לקביעת דיון). לאחר הגשת העתירה וקבלתה בידי המשיבים, וביום 3.7.18, נשלח מענה מפורט יותר
- 14 לעותרת, וכמענה לפנייה נוספת של העותרת מיום 2.5.18, שלח המשיב 2 מענה נוסף בעקבותיו העתירה
- 15 התייתרה.
- 16
- 17 6. המסקנה המתבקשת – הגם שהמשיבים לא שקטו על שמריהם ולא התעלמו מהבקשה,
- 18 התנהלותם לא עלתה בקנה אחד עם התכלית של סעיף 7 לחוק ועם לוח הזמנים שנקצב בו, וזאת אף
- 19 בהתעלם מהעובדה שהמשיבים לא הודיעו, במהלך התקופה הרלבנטית, על הארכת המועד, שלא לומר
- 20 תוך הנמקה לאורכות שנטלו לעצמם. מנגד, ניכר מהבקשה, כי המידע שהתבקש הינו רב וכי לא מן
- 21 הנמנע שהיקפו ומורכבותו הצריכו פרק זמן ארוך מהמועד הראשון אף השני הנקוב בסעיף 7 לחוק.
- 22
- 23 7. אמנם, העותרת יכולה הייתה להמתין לחלוף 120 הימים – התקופה המקסימלית למתן
- 24 החלטה בשאלת מסירת המידע – בפרט נוכח הודעות המשיבים, כי הם פועלים בעניין, ברם אין לכחד,
- 25 כי המידעים שנמסרו לה ביום 3.7.18 וביום 16.9.18 נמסרו לאחר שהעתירה הונחה על שולחנם של
- 26 המשיבים.
- 27
- 28 לפיכך, אני סבור, כי העותרת זכאית להחזר הוצאות ולפסיקת שכ"ט עו"ד.
- 29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 18-06-25259 רסקו חברה להתיישבות חקלאית ועירונית בע"מ נ' עיריית תל אביב יפו ואח'

1 8. תקנה 41(א) לתקנות מסמיכה את בית המשפט לעניינים מנהליים להשית הוצאות משפט
2 ושכר טרחת עו"ד לטובת העותרת בזו הלשון: **"בית המשפט או הרשם רשאי לחייב בעל דין בתשלום**
3 **שכר טרחת עורך דין והוצאות המשפט לטובת בעל דין אחר"**. בקביעת סכום ההוצאות יש להתחשב
4 באופן התנהלות הצדדים, בהיקף ההתדיינות ובאופן סיומו של ההליך. העותרת לא ציינה מהו גובה
5 ההוצאות הריאליות בהן נשאה וכמות השעות שבא כוחה נדרש לעתירה דנא, ולחילופין – העותרת לא
6 צירפה כל הסכם שכ"ט בינה לבין בא כוחה. לפיכך, יש לראות בכך משום הותרת **"ההכרעה בעניין**
7 **ההוצאות לשיקול דעתו של בית המשפט, שיקבע מהו שיעור ההוצאות הסביר, ההכרחי והמידתי**
8 **לנסיבות המקרה שבפניו"** (בג"ץ 891/05 תנובה מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ
9 נ' הרשות המוסכמת למתן שריונות יבוא-משרד התעשייה, המסחר, פסקה 25 להחלטת הרשם יגאל
10 מרזל (פורסם בנבו, 30.06.2005)).

11

12

13 לאחר שקלול כלל הנסיבות שלעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש לחייב את המשיבה בתשלום אגרת בית
14 משפט (בכפוף ובהתאם לאמור להלן), ששולמה על ידי העותרת, ובתשלום שכ"ט עו"ד בסך של 5,000
15 ₪.

16

17

סוף דבר

18

19 9. העתירה נמחקת.
20 לאור מחיקת העתירה, לפי בקשת העותרת, עובר למועד הדיון, הגזברות תשיב לעותרת חלק
21 מהאגרה הניתן להשבה בהתאם לתקנות. המשיבים ישלמו לעותרת את יתרת סכום האגרה
22 וישלמו לה הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסכום כולל של 5,000 ₪.

23

24 ניתן היום, ל' חשוון תשע"ט, 08 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.

שאוּל שוּחַט, שופט